

Óriási tömegmozgalommá vált Szegeden a békefelhívási aláírásgyűjtés

Az üzemek dolgozói versengve írják alá az íveket és termelésük fokozásával erősítik meg aláírásukat

Tovább folyik a szegedi üzemekben is hivatalokban a békeívek aláírása. Már ezrekre megy azoknak a dolgozóknak a száma, akik névaláírásukkal is bebizonyították harcos békeakarataikat, követelik az atombomba betiltását és kifejezik izzó gyűlöletüket a háborúra uszító imperialisták ellen. Óráról-órára újabb és újabb százak csatlakoznak a békefelhíváshoz, s igen sok üzemből már minden dolgozó aláírta a békeíveket, még azok a dolgozók is, akik betegszabadságon vannak. A betegeket ugyanis munkatársaik felkeresték otthonukban, hogy ott írhasdák alá a békefelhívást.

Az Orion börgyárban is egy emberként álltak ki a béke mellett a dolgozók. Az előkészítő bizottságban egyaránt résztvettek az üzemi pártszervezet és a vállalatvezetés mellett az üzem legjobb, kiváló munkásai, párttagok és pártönkivüliek. Vajda Sándor párttitkár, Kakucs Ferenc elnök, Nagy Géza vállalatvezető, Lengyel Lőrinc pártönkivüli tisztviselő, Polczner Gyuláné, Agócsi Gyula elvtársak, Kulcsár István, Berkes Lajos és Kukovecz József, termelésben kiváló pártönkivüli dolgozók. A békeharcban egy sorban mentel minden becsületes dolgozó, fiatal és öreg, nő és férfi egyaránt.

A Gyufagyárban is befejezték tegnap a békeívek aláírását.

Elsőnek az előkészítőbizottság tagjai, akik között ott voltak az üzem él munkásai: Albert Antal, Orosz Teréz, Bertók Istvánné és Csamangó Istvánné, valamint Gémes Mária kiváló munkás.

A DEMA cipőgyár dolgozói is egymással versengve nyilvánították békeakarataikat.

Itt először a délutáni műszakban dolgozók írták alá az íveket, majd a tegnapi nap folyamán a délelőttiök. Nem volt egyetlen dolgozó sem az üzemből, aki kimaradt volna, s ne nyilvánította volna ki békeakaratait.

A Szegedi Falemezgyár dolgozói is büszke öntudattal írták alá az íveket.

Ez a nagyjelentőségű esemény egybeesett az üzemük élüzemné nyilvánításával. A Lemezzgyár dolgozói azzal a jóleső érzéssel írhatták alá a békeíveket, hogy ők már eddig is igyekeztek a legalaposabban kivenni részüket a cselekvő békeharekből, a termelés fokozásával. Dudás M. Istvánné, a szélmarató brigád egyik tagja ezt mondta az ív aláírásakor:

— Tudom, hogy nekem is, társaimmal együtt most még jobban kell fokoznom a termelést békénk érdekében. Minden elért siker, nagyobb százalék egy-egy ökölcsepás az ellenségre, amely mindig dühödtebben támad, mert látja hatalmas eredményeinket, öt éves tervünk sikerét.

A rönktéri dolgozók csatlakoztak elsőnek a Lemezzgyárban a békefelhíváshoz.

Dobó Kálmán, a rönktér egyik dolgozója kijelentette:

— Boldogan írtam alá a neveimet a békeívre, mert ezen keresztül is kifejezésre juttathattam gyűlöletemet az imperialis-

ták, a főkésék ellen, akik néhány évvel ezelőtt még kényük-kedvükre kizsákmányoltak bennünket.

Jól akarunk gazdálkodni a nagy szovjet néptől kapott szabadságunkkal, meg akarjuk mutatni, hogy amilyen mértékben nő az imperialisták agressziója, annál sokkal nagyobb mértékben növekszik részünk az ellenállás.

A Magyar Kender dolgozói között sem akadt senki, aki ne akarná aláírni a békefelhívási ívet. Jellemző az üzem dolgozóinak békeakarataira, hogy amikor rádióon keresztül meghallották a békefelhívás aláírásának megindulását, máris azzal a kéréssel fordultak sokan az üzemi pártszervezethez, hogy ők is szeretnék már aláírni a nyilatkozatot.

Tizenhét előkészítő bizottság alakult a Magyar Kenderben, a párttagok és a kiváló munkát végző pártönkivüliek sorából. Röpgyűlések alkalmával a dolgozók egymással versengve, tolongva igyekeztek az első között aláírni az íveket. Már eddig is több száz dolgozó nyilvánította ki így békeakaratait.

Bugyi Józsefné is aláírta már a békefelhívási ívet, mert nagyon tudja, mit jelentett az elmúlt háború és világosan látja, mit jelent a béke. Férje a háború során örökre meggyomorolott, mint 75 százalékos hadirokkant került haza a frontról.

— Két családom van — mon-

dotta Bugyi Józsefné — nem akarom, hogy hasonló sorsra jussanak, mire fel nőnek. Én békét akarok és kész is vagyok harcolni érte, mert csak ez biztosítja jólétünket, boldog jövőnket.

Bugyi Józsefné tetteivel is bizonyítja, hogy a békéért dolgozik. Most tért át nyolc gép kezelésére, s az előirányzott 270 ezer vetés helyett 350 ezret ért el.

Nagy Teréz is az első között volt, aki aláírta a békefelhívási ívet. A békeharcot ő maga is jó munkával igyekszik minél jobban elősegíteni, s második negyedévi tervével már 21 nappal van előre.

A békeív aláírásakor megfogadta, hogy a jövőben még több termeléssel a minőség fokozottabb megjavításával járul hozzá a béketábor megerősítéséhez.

Huszonhárom éve dolgozik Dekker Béláné az üzemből. Ő is az első között csatlakozott a felhíváshoz.

— Szenvedés volt az életem egészen a felszabadulásig — jelentette ki —, szeretem az üzemet, ahol úgyszólván az egész fiatalságomat eltöltöttem. Mi építettük fel a háború után a romokból, s most, hogy a ménk lett, minden eszközzel megakadályozzuk, hogy még egyszer lerombolják. Most már nemcsak a kenyérkereseti lehetőséget veszítjük el, hanem a saját tudományunkat is. Éppen ennek tudatában voltam én is az első kö-

zött, akik a békefelhívási ívet aláírták. A jövőben munkámat még jobban megjavítom, csökkentem a selejtet, s minden egyéb eszközzel is hozzá akarok járulni a béketábor erősítéséhez.

Hasonlóan a többi szegedi üzemekhez, a Textilkombinát dolgozói is tömegesen írták alá a békeíveket. A Pamutipari NV nagyszámú ifjú dolgozója különösen tudatosságának, mert világosan látják, hogy nem kisebb dologról, mint a saját jövőjükéről van szó.

Szilágyi Imréné amikor aláírta az ívet, tisztában volt vele, hogy ezzel is, mint egy csepp, a tengeri békevágyó ember hatalmas békeakaratainak megnyilvánulásában vesz részt. Nem elég-

UJSZEGED MÁJUS 1-ÉN

Hírül adtuk már, hogy a május 1-i ünnepek zöme Ujszegeden zajlik le. Ide vonul az ünneplő hatalmas tömeg, itt szórakozik egész nap önfelédten Szeged dolgozó népe. Már most látni az ünnepi előkészületek nyomait, már most megállapítható, hogy Ujszeged olyan lesz a hatodik szabad május 1-re, amilyen még soha nem volt. A ligetet valószínűleg újvarázsolták, üdén zöldel a pázsit, mindenütt virágok, gyönyörűen rendezték az utakat. Itt is, ott is szorgos kezek munkálkodnak azon, hogy előkészítsék Ujszegedet az ünneplő dolgozók fogadására. Már épülnek a ligetben a sátrak, büffék, mutatvá-

nyos bódék, hajóhinta, körhinta, céllovászok, a bábszínházak helye s az utolsó simításokat végzik a Vigadó újjáépítésén. Akármire néz az ember, mindenütt építenek, szepítenek, díszítenek, úgyhogy nem kell túl nagy képzelőerő ahhoz, hogy már előre elmondjuk, milyen lesz Ujszeged május elsején.

— A háború csak bajt, szenvedést hoz nekünk. Az imperialistáknak meg üzletet, a mi vérünk árán. Ezt megakadályozzuk, ha kell, harccal is.

— Nem akarom, hogy még egyszer felduljak családi életemet, hogy férjem évekig szenvedjen idegen érdekekért. Én dolgozni, építeni akarok — mondotta Szilágyi Imréné.

A békefelhíváshoz való csatlakozás hatalmas tömegmozgalommá fejlődött Szegeden is. Egy emberként nyilvánítják ki a szegedi dolgozók is békeakarataikat és elszántaságukat az imperialisták elleni harcra. És ezt a harckészséget nemcsak aláírásaikkal pecsételik meg, hanem napról-napra bebizonyítják a szebbnél-szebb termelési eredményekkel, melyekkel május 1-re, a dolgozók nagy ünnepére készülnek.

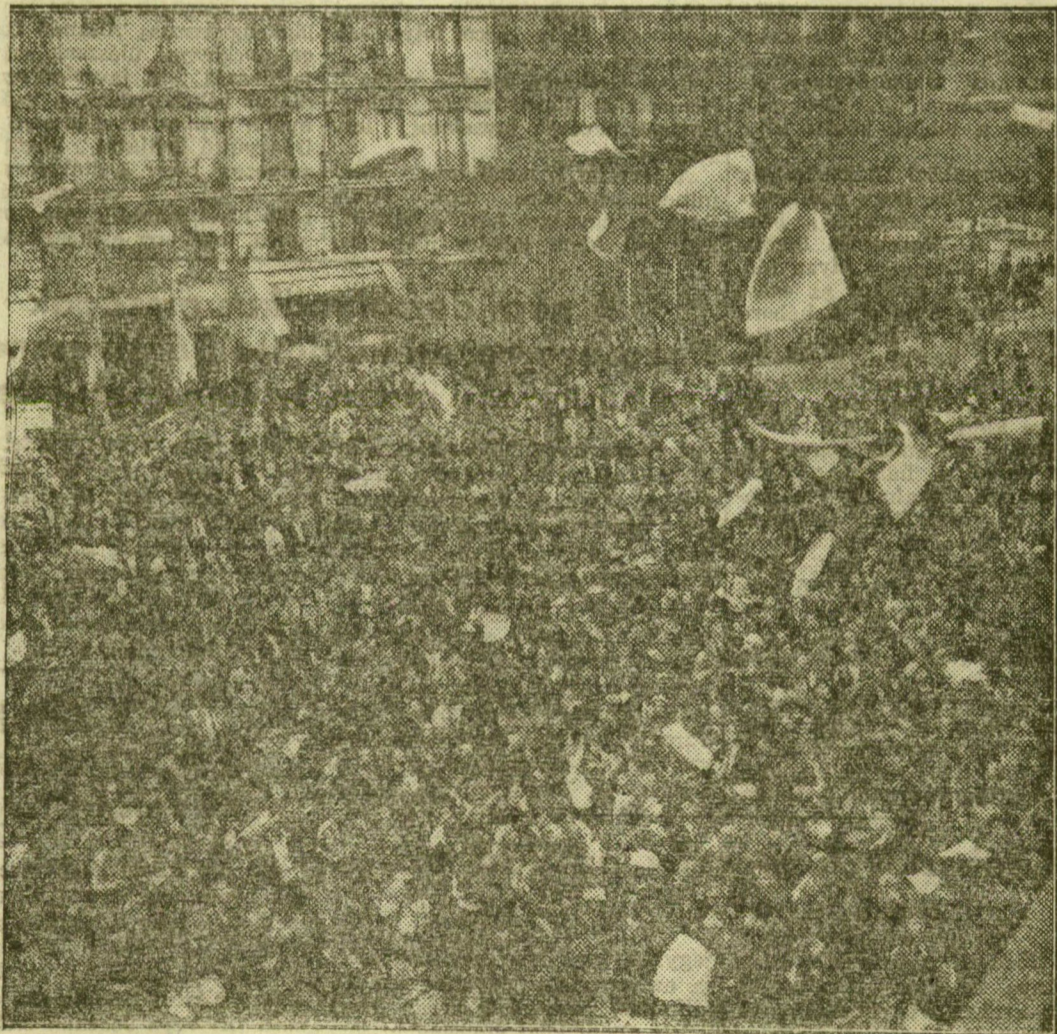
A felvonulás

Megindul a felvonulás végeláthatatlan emberáradata a hidon. Az üdvözléseket túlharosítja a vidám éneklés, egymásután vonulnak az örömtől kipirult arcú dolgozók, vörös, nemzeti színű zászlók alatt, jelmondatokkal, Sztálin, Lenin, Rákosi elvtársak képeivel. Győzhetetlen erő árad a színes forgatagból, ezer és ezer torokból száll az ének: „A béketábor legyőzhetetlen, a béke útja biztos út...” Elöl haladnak a Honvédség és a többi fegyveres alakulatok, azután sorban az üzemek dolgozói, élükön a sztáhanovistákkal, él munkásokkal, kiváló munkásokkal. Kiválnak mindenütt az ifjak és a nők egyenruhás csoportjai, majd a fel-díszített járművek, melyeken ötlete-sebbséggel ábrázolták a dolgozók, mit jelent számukra a hatodik szabad május 1.

A liget

Ezer színnel örül, lelkesedik, ünnepel egész nap ez a tömeg Ujszegeden. Éneklő, táncoló csoportok lepik el a ligetet, hatalmas tömeg állja körül a büfféket, sátrakat, étellel, itallal kínálgatják egymást az emberek, vidám kacagás a mutatványos bódék körül, sikongás a hintákon, ámuló gyermekszemek követik a bábszínházak nézőterén „Okos Kata” és a többi kedves bábfigurák minden mozdulatát, óráról-órára új és új tömegek töltik meg a szabadtéri színpad nézőterét, ahol még sötétel is folyik a szórakozás. Csak most színpad helyett a moziúsznon elevenednek meg azok a mondanivalók, melyek tartalmat adnak ennek az ünnepségnek.

*
... Még három nap van az ünnepig. Most még csak az előkészületek folynak a fentieknek. Egyre nagyobb sikerekkel folynak az üzemekben a május 1-i versenyek, egymásután kanyarodnak a nevek ezrei a békebizottság felhívása alá, készülnek a dekorációk, jelmondatok, hogy három nap múlva külsőségekben is kifejezhessük, mit jelent nekünk a hatodik szabad május, az ünneplés az újvarázsolt Ujszegeden.

Az egész világ figyelemmel kíséri a béke híveinek stockholmi értekezletét, ahol a dolgozó emberiség nevében elhatározták, hogy hatalmas demonstrációkkal, aláírások szervezésével mutatják meg a világ dolgozóinak kívánságát: tiltásuk be az atomfegyvert és nyilvántartás háborús bűnösek az atomfegyvert elsőnek alkalmazó kormányt. A hősi francia munkásosztály a Kommunista Párt irányításával, sztrájkokkal és tüntetésekkel harcol az amerikai imperialisták zsoldjába szegődött Bidault-kormány háborús politikája ellen. Amlni képiünkön láthatjuk, Páris dolgozó népe hatalmas méretű tüntetéssel tiltakozik a vietnámi háború ellen és követeli azonnali beszüntetését. Dolgozó népünk is egyemberként sorakozik fel a stockholmi határozatok mellé. Aláírások millióival tesz hitet a béke nagy és szent ügye mellett, tetteikkel bizonyítja, hogy hazánk nem rés, hanem erős bástya a béke frontján.